

Aceasta este a treia parte a poveștii.
 Citiți-o și apoi creați-o!

LA PIAȚĂ

- Bobula, Bobula, - șoptea bunica. - Trezește-te!
- Fetița a deschis un ochi. Camera era încă întunecată.
- Cred că am visat ceva, s-a gândit ea și s-a culcat înapoi.
- Chiar dacă soarele nu strălucește pe burta ta, trebuie să plecăm, auzea încă vocea bunicii. Așa că și-a deschis celălalt ochi pentru a privi în jur. Bunica era deja îmbrăcată.

Bobula nu era deloc îngrijorată. Dacă trebuie să te grăbești, grăbește-te, s-a gândit ea, apoi s-a întors pe partea cealaltă.

- Tu nu vrei să vii cu noi la piață?
- Dar ai spus că vom dormi puțin înainte să plecăm, miaună ea ca o pisică.
- Noi dormeam deja. E trei dimineața. Haide, arată-mi cât de mult ai crescut peste noapte, s-a alăturat bunicul conversației.

Bobula a sărit brusc de sub pătură și a început să se plimbe prin cameră ca și cum ar fi fost cea mai înaltă persoană din lume. Bunica și bunicul nu se puteau opri din mirare.

- Uite, chiar ai crescut! au repetat ei, dând din cap în semn de aprobare.

Bobula a băut o cană de lapte la micul dejun. Pentru orice eventualitate. În caz că nu crescuse destul noaptea trecută. Prin fereastră îl vedea pe bunicul încărcând lăzile cu legume în mașină. În portbagaj și pe bancheta din spate. A pus lăzile cu roșii deasupra mașinii, legate strâns, astfel încât mașina arăta ca o șuncă uriașă legată.

- Noaptea miroase a roșii!, a exclamat Bobula când a ieșit din casă. Era foarte curioasă să vadă dacă Luna purta o căciulă de noapte când dormea. Când a găsit-o pe cer, a văzut că aceasta își puna o căciulă de noapte imensă, plină de stele mici.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notițele pot fi sub formă de:
 Hartă mintală, Tabel, Desene, etc..*

Aceasta este a treia parte a poveștii.
 Citiți-o și apoi creați-o!

- Acolo e ciucurele lui, a arătat bunicul spre cer. -Luceafărul.

Capul lui Bobula aproape că i se desprindea de gât când îl învârtea, privind cu atenție cerul.

În cele din urmă, bunicul a terminat de împachetat, așa că s-au urcat în mașină și au pornit la drum. Bobula a observat că păsările nu cântau deloc atât de devreme; mai degrabă sforăiau, dar și oamenii încă dormeau, pentru că nu a văzut niciun suflet pe stradă.

În momentul în care au ajuns în oraș, răsărea deja. Au despachetat roșiile, ardeii și ridichile pe o masă mare de la piață. Legumele s-au transformat imediat în mărfuri. Produsele scânteiau în rouă, dar Bobula a observat asta doar când s-a așezat din greșală pe un sac de ridichi. Soarele se urca încet, dar insistent, tot mai sus, spre vârful cerului. Poate că și el era sătul de răcoarea dimineții.

Casele din cartier s-au trezit încet. Roșiile rotunde, ardeii roșii și albi crocanți, ridichile care se lăudau cu cozile lor și lăptucile cu cap zbârlit au început să adune admiratori. Primii clienți arătau ca niște somnambuli care nu mai găseau drumul înapoi spre pat. Ochii lor erau la fel de mici ca ai unei cârțițe atunci când iese accidental din pământ. Bobula a văzut imediat că veneau la piață doar ca să cumpere ardei de la ei. Poate două. Cu tulpina de ardei, își puteau sprijini pleoapele.

Clienții sosiți mai târziu erau mai odihniți, dar înfomețați. Nu e de mirare, pentru că ajungeau înainte de micul dejun și își făceau aici aprovizionarea de dimineață.

Bunica a legat un șorț în jurul taliei lui Bobula. Un șorț maro cu trei buzunare mari și flori galbene pe el. Într-unul dintre buzunare se aflau pungile goale pentru legume, în al doilea buzunar bancnotele, iar în al treilea monedele. Bunica avea același șorț, doar că era mai mare. Bobula și-a pus noua pălărie de paie cu margine largă și cu o fundă roșie și s-a apucat de treabă.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notițele pot fi sub formă de:
 Hartă mintală ,Tabel, Desene, etc..*

BOBULA

S16
T3
L2

Aceasta este a treia parte a poveștii.
 Citiți-o și apoi creați-o!

S-a alăturat roșiilor. Liderul lor le-a decis soarta. Cine rămâne și cine pleacă. Roșiile nu au scos niciun sunet. Supuse, s-au adunat în saci. Au stat în poziție de drepti pe cântar, mărșăluind uniform în pungile clienților. Bunica își ajută un pic nepoata, dar ea era doar secundul la comandă. Bobula, căpitanul, avea controlul în mâinile ei.

- Dútorka! - a exclamat brusc Bobula. Sprâncenele i s-au adunat involuntar la auzul acestui nume, până când pe frunte i-a apărut un rid care semnală pericolul.

Bobula și Dútorka nu se mai întâlnise de la începutul vacanței, ceea ce o făcea pe Bobula foarte fericită.

- Arăți ca o sperietoare de ciori sau așa ceva! - Dútorka a lansat un atac.

Dútorka râdea cu hohote. Bobula a rămas fără suflare, surprinsă. Insultându-i frumoasa pălărie, nou-nouță, care fusese implicată într-o aventură pe cinste. Ca să nu mai vorbim de șorțul ei nou. Exact ca cel al bunicii ei.

- Doar ca să te sperii! Ce-ar fi să te dai la o parte? Oricum n-o să cumperi nimic; doar arunci o umbră asupra mărfii noastre! - a replicat Bobula și s-a întors spre roșii.

Nu-i mai acorda nicio atenție lui Dútorka. Din fericire, această mică altercație nu a stins cheful de cumpărături al clienților. Mai întâi s-au vândut ridichile, apoi roșiile, așa că Bobula și-a terminat treaba. Nu a suflat o vorbă nimănui, doar s-a retras în mașină, s-a ghemuit ca un arici și, un minut mai târziu, dormea adânc.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notițele pot fi sub formă de:
 Hartă mintală, Tabel, Desene, etc..*